

Wat is een huddel en hoe doe je huddel?
Dit papier bevat een aantal (licht bewerkte) alinea's uit het boek
Hoe een kerk een familie werd.
Voor meer informatie en context verwijst ik naar dat boek.

Om het idee en de praktijk van huddel goed te begrijpen is het verschil tussen community en communitas verhelderend.

Een team wordt een hecht team, niet alleen door te praten, maar vooral door samen dingen te ondernemen. Michael Frost en Alan Hirsch maken het onderscheid tussen *community* en *communitas*.

Met *community* doelen ze op een groep mensen die het gezellig hebben met elkaar en beloofd hebben voor elkaar te zorgen. Maar het gaat niet diep, want de onderlinge betrokkenheid trekt haar grenzen bij ieders comfortzone.

Met *communitas* bedoelen Frost en Hirsch een groep mensen die samen in de buurt is uitgestapt, zij aan zij dingen heeft opgepakt, en samen gehuild heeft om mislukkingen en samen successen heeft gevierd. Wanneer dat is gebeurd en mensen zo samenleven en voor elkaar door het vuur gaan – dat geeft pas echt onderlinge betrokkenheid. Die kent dan alleen nog maar de grenzen die de onderlinge liefde voorschrijft. En dat verschil merk je onmiddellijk als je een groep mensen binnenstapt. Het is het verschil tussen formele hartelijkheid (omdat het er nu eenmaal bij hoort) en een warme belangstelling, waarvan je de oprechtheid meteen aanvoelt. Een *communitas* weet namelijk wat kameraadschap is. Ze zijn samen door roeien en ruiten gegaan, zonder elkaar los te laten, en dat gaat in je genen zitten. En het komt er dus ook uit. Hoe? Door elkaars te falen en tekorten op te vangen; door oprecht te genieten van elkaars goede eigenschappen en dat elkaar ook te laten weten; door gevraagd en ook – dat is *communitas* – ongevraagd achter elkaar te staan.

Een huddel is een gereedschap om communitas te beleven en te vieren. Huddel functioneert het best, wanneer in de huddel mensen met een missie, taak of verantwoordelijkheid (voormannen of – vrouwen dus) samenkomen. Een deformatie van huddel treedt op, wanneer we huddel gebruiken voor persoonlijke geestelijke groei. Mijn ervaring is dat dit een stuk minder goed werkt. De urgentie verdwijnt en de huddel wordt introvert en knus en in plaats van een communitas verwordt de huddel tot een community.

Belangrijk voor een huddel is onderlinge accountability.

Een team wordt een hecht team door eerlijkheid, kwetsbaarheid en *accountability*. Met dat laatste woord bedoel ik dat jij teamleden of andere leden van je familie het gezag geeft om op jouw leven in te spreken. Gezag geven betekent dat je luistert en op z'n minst wil nadenken over wat er tegen je gezegd wordt, ook al vind je het in eerste aanleg helemaal niks. *Accountability* betekent dat je bereid bent om verantwoording af te leggen aan je teamleden over je keuzes in het leven en ook over wat je met hun inspraak in je leven hebt gedaan.

We hebben ons hier laten inspireren door een verhaal van John Ortberg. Ortberg waarschuwt in een klein maar onthullend boekje voor schaduwmissies. Een schaduwmissie is een levensdoel dat als twee druppels water lijkt op het doel waar je in samenspraak met

God voor koos. Alleen er is één verschil. Draaide je afgesproken plan met God (missie) om Gods doel met je leven, je schaduwmissie draait om jezelf. Zo kan het gebeuren dat wij gaan voor Hart van Osdorp, maar dat doen om onze eigen eer en niet omdat we door God geroepen zijn. Het kan zijn dat ik taalles geef om zelf een goed gevoel te krijgen in plaats van dat ik dat eenvoudigweg doe om mensen te helpen. Is een schaduwmissie eenmaal geboren, dan is Leiden in last. Want schaduwmissies stinken: je voelt je geregeld niet voldaan; je vindt jezelf vaak terug in 'standje geïrriteerd'; je gaat mensen als dingen behandelen; je bent vaak erg met jezelf bezig (eigenbelang en zelfbeklag); je bent niet meer transparant, eerlijk en authentiek. Je hebt met andere woorden een verborgen leven achter de schone schijn. Het gaat niet meer om Jezus, om zijn familie, om de mensen. Jouw motief is je eigen ik geworden.

Dan wordt het tijd voor de komst van een 'Mordechai', iemand die dichtbij genoeg is om in je leven in te spreken. Zoals de Mordechai, die eens Esther waarschuwde om haar schaduwmissie (Barbie van de koning zijn) in te ruilen voor haar echte van God gegeven missie (op haar positie inspringen voor het Joodse volk met alle risico's van dien). Had Simson maar een Mordechai gehad, toen hij het aanlegde met Delila! Maar Petrus had een Mordechai in de persoon van Jezus, die hem waarschuwde voor zijn verloochening. Maar hij luisterde niet...

In een huddel zijn er Mordechai's die zoveel van je houden, dat ze je uitdagen en terugroepen van je schaduwmissie. Houd je genoeg van jezelf om naar hem of haar te luisteren? Wat doe je met je Mordechai en met een aan het licht gebrachte schaduwmissie? Wees blij met een echte Mordechai, die zegt waar het op staat en meer geïnteresseerd is in jouw welzijn dan geïmponeerd door je mogelijke negatieve reactie. Een goede Mordechai spreekt in je leven in en spreekt je niet naar de mond.

Wat Ortberg beschrijft is een instelling en een houding waarvoor je kunt kiezen. Natuurlijk is dit ook in een huddel een proces. Vertrouwen moet groeien. Maar het begin van vandaag verkort de periode van wennen al met een dag! We zijn er in Hart van Osdorp dus maar gewoon mee begonnen. Met vallen en opstaan inspreken in elkaars leven. Daar groei je niet alleen samen van in familie zijn. Je groeit ook als leerling van Jezus. Je helpt elkaar dingen onder ogen te zien. Je helpt elkaar met opruimen. Vaak zien anderen je schaduwmissies (meervoud!) namelijk eerder dan jijzelf.

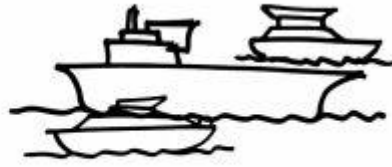
Goed, communitas en accountability zijn bouwstenen van een huddel.

Hoe gaat een huddel in zijn werk?

Huddel is een van oorsprong Engels woord dat in onze taal, net als het werkwoord 'huddelen', verschrikkelijk klinkt. Maar wij hebben er in het Nederlands geen goed alternatief woord voor, of het moest het woord 'konvooi' zijn, of het woord 'school', zoals we dat gebruiken voor een 'school vissen'. In het Engels is een *huddle* een woord voor een groep sporters die vlak voor de wedstrijd schouder aan schouders samenscholen om elkaar te motiveren en (met een leus) moed in te spreken.

Huddle

Konvooi

Ik zou dus liever gaan voor het woord konvooi. Samen varen we naar het bestemde doel. Dat doen we in konvooi om elkaar bij te staan. Konvooi heeft dus te maken met samen op varen naar een bestemd doel, op elkaar letten en elkaar te hulp schieten. Precies wat we hierboven onder woorden proberen te brengen met het verhaal van Ortberg. Een huddle of konvooi is zo gezien een samenshoring van Mordechai's!

De huddle (helaas is het woord al ingeburgerd) is dan een prachtig instrument om een cultuur van *accountability*, en dus van eenheid, eerlijkheid, kwetsbaarheid, aan te leren en in te slijpen op een hele vriendelijke en praktische manier.

In het kort komt een huddle hierop neer dat je samen tijd neemt om te luisteren naar God, met elkaar deelt wat je van hem gehoord hebt, daar vervolgens met elkaar over praat, en daarna samen met God besluit iets concreets te gaan doen met wat jij hoorde (je 'huddleplan'). Iemand aan het slot vragen om jou te houden aan je voornemen, hoort er uitdrukkelijk bij. Een huddle draait om twee vragen: 'Wat zegt God?' en 'Wat ga ik daarmee doen?' Een goed uitgevoerde huddle is persoonlijk en laat de deelnemers grote stappen zetten in hun navolging van Jezus. Overigens blijkt het aan elkaar verantwoorden van persoonlijke keuzes en leven in de praktijk nog een kwetsbaar punt. Het kan zomaar uitslijten, omdat het van Mordechai's ook de nodige pro-activiteit vraagt om mensen aan hun jas te trekken. Misschien ten overvloede, dit soort rekenschap geven aan elkaar en controle liggen even ver van elkaar als dat het oosten verwijderd is van het westen. Samen varen in een konvooi doe je omdat je elkaar nodig hebt en op elkaar terug wilt vallen, niet omdat je opeens met elkaar een politiestaat hebt afgesproken.

Kortom huddle doe je zo:

Tijdens de huddle nemen de deelnemers tijd voor stilte en **luisteren naar God** (1). Een gelegenheid voor de heilige Geest om je op je schouder te tikken. Dat is het kairos-moment. 'Kairos' is in het Grieks een tijdsaanduiding en betekent iets als 'nu is het moment, kans, gelegenheid'. Het kairos-moment is het begin van het huddleproces. Van kairos wordt gesproken in bijvoorbeeld Marcus 1:15.

Dit was wat hij zei: 'De tijd (kairos) is aangebroken, het koninkrijk van God is nabij: kom tot inkeer en hecht geloof aan dit goede nieuws.'

Na het inspreken van de heilige Geest is het de bedoeling dat je **bedenkt** wat de heilige Geest nu eigenlijk precies tegen je zegt. Daarna ga je **reflecteren** (2) op wat hij zegt. Na het reflecteren gaan we er samen over **praten** (3). (Dit gebeurt als we na de stilte een rondje doen met wat iedereen gehoord heeft en we er dieper over na denken.)

Omdat het de bedoeling is dat het niet alleen bij praten blijft, maken we daarna een **plan** (4). Ook vragen we iemand om ons **accountable** te houden/ons **aan te spreken** (5). Hierna gaan we het plan ook daadwerkelijk **uitvoeren** (6). Hierbij aangemoedigd door degene die ons accountable houdt.¹

In een schematisch plaatje komt dat er dan zo uit te zien:

Overigens is het beter een huddel te ervaren dan er stukken over te lezen.

---

¹ Met de klok mee is het ezelsbruggetje: Bert Roept Piet. Piet Antwoordt U.